З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

2 ВЕРЕСНЯ 1957 року ПОНЕДІЛОК

№ 24 (36)

Ціна 15 коп.

Трудомістка спеціальність

Починаємо новий навчальний рік. У кожного студента за плечима їх не один, а ще більше їх — у кожного викладача. Тільки для вступників це буде перший навчальний рік у вузі.

В наш інститут приходить молодь, озброєна основами знань з різних навчальних предметів за середню школу. В інституті на мовно-літературному факультеті будуть дані не основи, а сума міцних знань з історії російської і української літератури й мови і з інших предметів, які необхідно добре знати майбутньому вчителеві. Кожному, хто починає навчання в нашому інституті на філологічному факультеті, необхідно пам'ятати, що обрали вони трудомістку спеціальність. Тут доведеться не тільки уважно слухати лекції, але й навчитися їх конспектувати. Доведеться також багато працювати самостійно: читати художні і літературознавчі тексти, опрацьовувати навчальний матеріал. В цьому Вам, дорогі друзі, допоможуть викладачі.

Навчатися будете 5 років. Термін не малий, і його необхідно по-діловому використати. До Ваших послуг кабінети, читальний зал, бібліотека.

Друга спеціальність — учитель співів — почесна і необхідна для педагога. Наш український народ, як і російський, завжди відзначався любов'ю до пісні. Наші фестивалі молоді це підтвердили. Майбутній учитель понесе велике мистецтво в народні маси.

Потрібно пам'ятати, що Ви обрали найблагороднішу професію. Без народного учителя не може бути наукових завоювань, досягнень мистецтва. Всі великі вчені проходили навчання у народного учителя. Ми, старі вчителі, не раз відчували наслідки благородної справи, якій присвятили своє життя.

Юнаки і дівчата! Вам радянська країна передає в руки все створене Вашими батьками й дідами. Багато крові пролилося за щастя нашого народу. Вам треба тримати ці завоювання в руках і розвивати рух нашого суспільства до самої благородної мети — до комунізму. Без наполегливої праці це неможливо.

Будьте наполегливими в досягненні поставленої мети! Хай Вам шлях до великої мети осіняє єдиний справедливий прапор всього людства — ленінізм!

Л. КАРЛОВ,
доцент, зав. кафедрою російської і зарубіжної літератури.

Нові завдання

Минулий навчальний рік в інституті проходив під знаком боротьби за перетворення в життя рішень XX з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Дирекція, партійна організація і кафедри інституту проробили значну роботу щодо змін у навчальних планах, перебудови робочих планів, поліпшення матеріальної бази інституту, підвищення вимог до студентів.

Навчальний рік було розпочато в умовах переходу на п'ятирічний строк навчання і підготовки вчителів широкого профілю. Це вимагало певного напруження сил як студентського, так і професорсько-викладовського складу. З метою створення сприятливіших умов для роботи студентів і викладачів дирекція, керуючись листом Міністерства вищої освіти, пішла на певне скорочення деяких лекційних курсів за рахунок винесення ряду тем для самостійного опрацювання.

Весняна екзаменаційна сесія пройшла організовано, на високому ідейному і теоретичному рівні і показала достатньо міцні знання студентів інституту. При відповідях часто залучався практичний досвід, який студенти набули під час педагогічної практики в школі, знання більше пов'язувались з сучасністю і завданнями соціалістичного будівництва.

Однак, у навчальній роботі був і ряд недоліків. Завідуючі кафедрами недостатньо контролювали хід навчального процесу, недостатньо була розгорнута методична робота на кафедрах, мало організовувались відкриті лекції, семінари, практичні заняття з наступним їх обговоренням. Наприклад, на кафедрах психології, філософії, політекономії, іноземних мов не було жодної відкритої лекції. Недостатньо використовуються можливості в галузі стенографування лекцій.

У 1956/57 навчальному році посилено політико-виховну, культурно-масову і спортивну роботу. У студентів зріс інтерес до внутрішнього життя Радянського Союзу і міжнародних подій. Підготовка до фестивалю молоді значно активізувала культурно-масову і спортивну роботу. У художній самодіяльності інституту взяло участь близько 80% студентів.

Пожвавилась робота студентських наукових гуртків. На студентській науковій конференції, присвяченій 40-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, заслухано понад 70 доповідей, кращі з них було рекомендовано на наукову конференцію студентів вищих навчальних закладів міста Києва.

В інститут прийшло нове поповнення студентів — 250 юнаків і дівчат, значна частина яких прийшла з виробництва.

В новому навчальному році інститут переходить на заняття в одну зміну. В цих умовах значно поліпшиться самостійна робота студентів. Але на кожній кафедрі необхідно продумати методи організації самостійної роботи студентів і контролю за нею.

1957/58 навчальний рік інститут зустрічає в умовах загального і політичного піднесення, зв'язаного з підготовкою і проведенням 40-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції. Наш народ зустрічає цю знаменну дату в обстановці величезних досягнень в усіх галузях господарського і культурного життя країни. Колектив нашого інституту теж повинен гідно зустріти велике свято.

Так за роботу ж, дорогі товариші!

ТВОРЧІХ ВАМ УСПІХІВ

1-го вересня кожного року широко відкриваються двері вищих учбових закладів, до яких приходить після літнього відпочинку наша щаслива радянська молодь.

Але 1957 рік особливий, це рік, коли весь радянський народ відзначатиме знаменну в історії людства дату — сорокаріччя першої в світі радянської держави, підсумовуватиме свої досягнення за 40 років.

Перед учителями математики і фізики зараз стоїть складне і цікаве завдання: відшукати найбільш досконалі методи роботи в умовах політехнічної школи.

В навчальний план фізико-математичного факультету введено ряд курсів, які допоможуть майбутнім вчителям в здійсненні політехнізації. Так, буде проведено практикум з моделювання (робота із склом, деревом, металом), практикум з вимірювальних робіт на місцевості. Студенти познайомляться з обчислювальними приладами: арифмометрами, логарифмічною лінійкою, лічильно-аналітичними підсумовуючими машинами, електро-генератором та з роботою на них. Вам, товариші, першокурсники, доведеться самостійно попрацювати над деякими розділами з елементарної математики, які були недосконало опрацьовані в середній школі.

Студентів 4-х курсів чекає цікава робота в школі. Це для них перша педагогічна практика, де вони зможуть показати, чому навчились протягом трьох років в інституті та як уміють одержані знання використати на практиці. До послуг практикантів будуть кабінети факультету, які достатньо устатковані наочним приладдям та методичними посібниками для середньої школи, а також всебічна допомога досвідчених методистів-керівників.

ДО ПРАЦІ, ЮНІ ДРУЗІ!

Сердечно вітаю з новим навчальним роком, який розпочинаємо ми напередодні всенародного свята — 40-річчя Великого Жовтня. Новими успіхами в навчанні, з честю, гідною радянських патріотів, відзначимо історичну річницю. З полум'яним юнацьким завзяттям до радісної творчої праці, товариші!

Доцент І. ПІЛЬГУК.

Але в інституті вас чекає не лише праця. Здорова праця мусить чергуватись із здоровим відпочинком. Вас чекають гуртки самодіяльності, товариські вечори і зустрічі, фізкультурні секції і змагання. До цього часу фізико-математичний факультет не звик поступатися першістю в фізкультурних змаганнях, і в організації самодіяльності він теж був не на останньому місці. Підтримаємо ж наші хороші традиції в новому навчальному році!

О. БОРИШПОЛЕЦЬ,
заслужена вчителька школи УРСР.

СЛОВО ДО МОЛОДИХ ДРУЗІВ

Ось уже двадцять років, як я щорічно з 1 вересня зустрічаю в аудиторії вищої школи молоде поповнення майбутніх колег по педагогічній праці.

Прийшов я викладачем у вищу школу — молодим і кучерявим, а зараз вкрила вже паморозь поріділе волосся на голові, та й чимало моїх колишніх учнів починають сивіти. Та не жалію ні я об тім, а ні вони при зустрічах зі мною. Не може старіти серце людини в нашій прекрасній країні, коли віддаєш себе всього любимій роботі на благо соціалістичної Вітчизни.

Побажаю Вам, молоді друзі і майбутні колеги, віддавати вогонь своїх юних сердець наполегливій праці в навчанні, щоб молодість Ваша не промайнула марно, щоб збагатились Ви в ній знаннями й досвідом, щоб озброєними вийшли на власну широку дорогу труда і подвигів в ім'я всеперемагаючих ідей комунізму.

Доцент Ю. КОБИЛЕЦЬКИЙ.

НА УЧИТЕЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

З 27 по 29 серпня в інституті проходила конференція учителів підшефного Києво-Святошинського району. На конференції було прочитано ряд методичних доповідей. Особливий інтерес викликали доповіді доктора педагогічних наук Т. Ф. Бугайко «Самостійна робота студентів з літератури», А. П. Карлової «Методика викладання першого розділу курсу фізики у VII класі» та інші. Учасники конференції висловили побажання, щоб доповіді були надруковані.

Вчителі, що виступали на конференції, дали високу оцінку шефській допомозі школам з боку кафедр інституту і просили проводити таку ж роботу надалі, зокрема — допомогти вчителям набути практичних умінь з праці у робочій кімнаті.

На фото: в залі конференції.

Фото М. Шуряка.

Перед великою річницею

На засіданні партійного бюро інституту, що відбулося 27 серпня, розглядалось питання про підготовку і проведення 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Було заслухано рішення колегії Міністерства освіти УРСР про підготовку до ювілею в нашому інституті. Директор інституту тов. Підтиченко доповіла про певні досягнення у цій справі.

Уся навчальна, наукова та політико-виховна робота в інституті ведеться під знаком гідної зустрічі великого свята.

Значна увага в інституті приділяється поліпшенню науково-дослідної роботи і публікації наукових праць. З друку вийшли 2 томи «Наукових записок», 4 лекції на правах рукопису. Друкуються збірник наукових праць аспірантів, посібники для учителів з української мови та геометрії, задачник з теорії чисел, підручник з аналітичної геометрії та ін. Підготовлений спеціальний збірник «Наукових записок», присвячених 40-річчю Жовтня, а також збірник студентських наукових праць. До ювілею будуть виготовлені підручники з російської літератури для 8 і 9 класів, кафедра навчального кіно склала посібник для лабораторних занять з курсу навчального кіно в педвузах.

Викладачі, аспіранти та студенти інституту провели значну роботу по допомозі школам м. Києва і Києво-Святошинського району.

Протягом 1957 року проведено 3 наукові конференції, на яких був заслуханий ряд наукових доповідей, в тому числі і доповіді, присвячені 40-им роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції («Розвиток педагогічної науки в СРСР за 40 років», «Розвиток математики в УРСР за 40 років» і інші).

Зараз готується наукова сесія викладачів, присвячена ювілейній даті. На ній поряд з доповідями на соціально-економічні теми будуть прочитані доповіді про досягнення радянської освіти, педагогічної науки, літератури, математики, фізики. Готуються також ювілейні студентські конференції.

З метою забезпечення політехнічної підготовки вчителів фізики, креслення і виробничого навчання, кабінети, лабораторії, навчальні майстерні інституту поповнюються навчальними посібниками, апаратурою, верстатами.

Але в нас ще не все зроблено для того, щоб ця зустріч була гідною великого свята. Ще слабо ведеться лекційна пропаганда, треба частіше організовувати зустрічі студентів з старими комуністами, з учителями-учасниками революції і громадянської війни. Кафедра навчального кіно до цього часу не організувала перегляд кінофільмів, що відображують революційні події та соціалістичне будівництво.

На засіданні партійного бюро було вирішено, що бюро факультетських парторганізацій з перших же днів нового навчального року очолять підготовку до великої річниці.

Нові книги до 40-х роковин Жовтня

Ленін В. І. — Про іноземну воєнну інтервенцію і громадянську війну в СРСР (1918—1920 рр.), К., Держполітвидав, 1957.

Антонов-Овсеенко В. — В революции, М., Госполитиздат, 1957.

Киров С. М. — Избранные статьи и речи (1912—1934 гг.), М. Госполитиздат, 1957.

Куйбышев В. В. — Эпизоды из моей жизни, М., «Молодая гвардия», 1957.

Лавров П. А. — Рабочее движение на Украине в 1913—1914 гг., К., Изд. КГУ, 1957.

Лебедев М. И. — Воспоминания о ленских событиях 1912 г., М., Госполитиздат, 1957.

Михайлов И. К. — Четверть века подпольщика. Воспоминания старого большевика, М., Госполитиздат, 1957.

Новгородов А. И. — Коммунистическая партия — вдохновитель и организатор победы Великой Октябрьской социалистической революции, М., «Знание», 1957.

Постышев П. П. — Из прошлого, Предисловие В. Полторацкого, М., «Молодая гвардия», 1957.

Рид Джон. — 10 дней, которые потрясли мир, Предисловие В. И. Ленина и Н. К. Крупской, М., Госполитиздат, 1957.

Рибалка І. К. — Встановлення Радянської влади на Україні, К., 1957.

Рубач М. А. — Очерки по истории революционного преобразования аграрных отношений на Украине в период проведения Октябрьской революции, К., Изд. АН УССР, 1957.

Свердлова К. Т. — Яков Михайлович Свердлов, М., «Молодая гвардия», 1957.

Сендерський А. Й. — Жовтневе і січневе збройне повстання в Києві (1917—1918 рр.), К., 1957.

Темкин Я. Г. — Большевики в борьбе за демократический мир (1914—1918 гг.), М., Госполитиздат, 1957.

Шаповалов А. С. — В борьбе за социализм, Воспоминания старого революционера, М., Госполитиздат, 1957.

В счастливый путь!

Возле нашего пединститута
Постоим.
Погодите входить!
Поразмыслим хотя бы с минуту,
Как мы будем и жить и дружить...
Вот сейчас переступим мы снова
Институтский заветный порог,
Где нас учат и делом и словом.
Вы не бойтесь тяжелых дорог...
День сентябрьский, как юность, нежен,
Сохраните же память о нем,
Чтобы в песне задорной и свежей
Нам не раз еще вспомнить потом
Про зачеты, экзамен, отметки,
Про работу на совесть и честь...
Ведь в студенческой пятилетке
Тоже много заданий есть!
И по праву стоит в нашем плане
Первым пунктом настойчивый труд.
Перед нами — манящие дали!
К ним упорные смело идут.
Дружба наша — хорошее дело!
Дружба — слезы и смех пополам.
В путь, друзья мои, твердо и смело.
Я желаю хорошего вам!
Непременно в грядущее верить!
В этом жизни и счастья суть.
А теперь открывайте двери.
Заходите!
В счастливый путь!

В. ТАТАЕВ.

Мрія здійснилася

Ще в семирічній школі я полюбив науки, особливо фізику, і зараз дуже вдячний вчителям, які прищепили мені цю благородну любов.

Після закінчення семирічки я працював на механічному заводі і без відриву від виробництва продовжував навчання. Коли я закінчив 9-й клас школи робітничої молоді, мене призвали до лав Радянської Армії. Переборюючи великі труднощі, я закінчив і 10-й клас. Навчання без відриву від виробництва і від служби не заважало мені працювати і чесно служити Батьківщині.

Я не тільки вчився у старших товаришів — педагогів, майстрів виробництва, офіцерів, але й намагався свої знання передати товаришам. Ця система вчитись і учити прищепила мені любов до педагогічної праці і стала основою у виборі професії.

І ось я студент педагогічного інституту. Мрія моя здійснилась, і я прикладу всіх зусиль до того, щоб стати дійсним радянським педагогом.

Хочеться від усієї душі сказати:

— Велике, велике спасибі тобі, рідна Комуністична партія, Радянський уряд!

Ми з честю виправдаємо ваше довір'я, вашу турботу про нас, простих радянських людей!

Ю. БОРОДОВ,
студент І курсу фізико-математичного факультету.

ПОЧЕСНА ПРОФЕСІЯ

Мрія стати педагогом полонила мене ще під час навчання в середній школі.

Роки служби у лавах Радянської Армії дали змогу ясно зрозуміти, як потрібні для нашої країни всебічно освічені молоді кадри, здатні виконувати грандіозні накреслення партії і уряду. Цілком зрозуміла почесна роль учителя у вихованні майбутніх будівників нашого суспільства. Наша країна оточує вчителів піклуванням, подає їм підтримку у важкій, благородній роботі. Тим почесніша роль радянського педагога в Країні Рад. Адже зараз, як ніколи, зросла культурна і економічна міць СРСР. Тому мені хочеться все вміння і всю енергію віддати почесній професії, обраній мною ще з юних років.

В. ГАЛУХ,
студент І курсу мовно-літературного факультету.

КНИГА— ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

Радянське народне господарство, наше сучасне життя ставить до випускників вузів високі вимоги. Дійсно, щоб керувати творчою працею наших людей і самому творчо працювати, щоб виховувати і навчати підростаюче покоління, необхідно багато вміти і знати.

Доведено, що одним з недоліків в роботі вузів є те, що студент мало привчається самостійно працювати над книгою. Цей недолік особливо відчутний для студентів-педвузів—майбутніх вчителів, бо для вчителя книга є дійсно «знаряддям виробництва». Треба, щоб кожний випускник інституту навчився самостійно продуктивно працювати над книгою. Це просте і відоме твердження стає особливо відчутним на практичній роботі. Після закінчення нашого інституту я працюю в школі і на власному досвіді роботи переконався, як важливо вміти працювати над книгою.

При сучасному рівні наукових знань і темпові розвитку науки вчителеві необхідно систематично самостійно працювати над літературою з різних галузей знань. За моїм глибоким переконанням, найцінніше, що ви винесете з стін нашого інституту, дорогі майбутні колеги,— це вміння правильно, продуктивно працювати над книгою — джерелом знань. Це вам допоможе у майбутньому добре працювати в школі.

О. БУГАЙОВ, випускник фізико-математичного факультету 1956 року.

Бути учителем—щастя

Учити, виховувати молоде підростаюче покоління будівників комунізму — почесна і благородна справа.

З радісним хвилюванням йшов я на перший урок педпрактики, навчаючись у Ржищівському педучилищі. Переді мною були малюки, з ясними допитливими оченятами. Їм хотілося про все знати: і чому дощ іде, і чому пароплав не тоне, і чому такий великий, важкий літак може летіти над землею і т. д. Я відчув тоді, яка важка і в той же час цікава професія учителя.

Закінчивши педучилище і пройшовши службу в рядах Радянської Армії, я вирішив вступити в Київський педінститут. Бути учителем вважаю щастям.

В. ДЕНИСЕНКО,
студент І курсу фізико-математичного факультету.

НОВЕ ПОПОВНЕННЯ

У цьому році на І-й курс інституту було подано більше 700 заяв.

Особливістю прийому вступних екзаменів у порівнянні з минулими роками було те, що екзамен приймав не один викладач, а комісія з двох осіб. Це забезпечило більшу об'єктивність в оцінці знань вступників.

Після зарахування медалістів на І курс поза конкурсом прийняті особи, які мають не менше, ніж двохрічний стаж практичної роботи в промисловості, сільському господарстві або в інших галузях народного господарства та культури і які позитивно зарекомендували себе на роботі.

З таких вступників можна назвати В. Деркача, який працював їздовим в колгоспі, М. Юрченка — токаря Ржищівської МТС, Т. Грабовця — члена сільськогосподарської артілі ім. Кірова Броварського району та інших.

Відділ російської мови і літератури готує викладачів російської мови і літератури та викладачів співів. Тому на цей відділ зараховані особи, які успішно склали екзамени і мають необхідні музично-слухові дані.

З числа вступників на І курс зараховано 8 членів і кандидатів КПРС, серед яких тт. К. Янковський, Є. Білевич, В. Денисенко мають уже значний виробничий стаж.

Поповнилися ряди комсомольської організації нашого інституту. Серед комсомольців-першокурсників багато виробничників, вмілих організаторів культурної і спортивно-масової роботи.

Г. КОРДУН,
Є. ПЕТРОВСЬКА.

Перше засідання

30 серпня відбулося перше в новому навчальному році засідання Вченої Ради інституту. На засіданні обговорювалось питання про підсумки роботи інституту за 1956/57 навчальний рік та завдання на новий навчальний рік.

Вчена Рада заслухала інформацію про рішення колегії Міністерства освіти УРСР про підготовку інституту до святкування 40-річчя Жовтня.

ДНІ ПАМ'ЯТНИХ ЗУСТРІЧЕЙ

НА VI ВСЕСВІТНЬОМУ

Хтось уже підрахував, що людині, яка захотіла б побувати на всіх вечорах, зустрічах, дискусіях, концертах Московського фестивалю, потрібно було б 100 років. А в моєму розпорядженні було всього 15 днів.

Я приїхала в Москву задовго до фестивалю. Треба сказати, що в Москві я ще не була і тому з великим нетерпінням чекала зустрічі з рідною столицею. В місті відчувалося наближення свята. Скрізь прапори різних країн світу, плакати, гірлянди різнокольорових лампочок.

27 липня увечері на Красну площу прибули автобуси з гостями з Сірії, Судану, Угорщини, Болгарії та інших країн. Древню площу заповнили тисячі людей. Дружні зустрічі, потиски рук, обмін думками мовою жестів і посмішок.

28 липня — день відкриття фестивалю. З самого ранку на вулицях і площах Москви чути пісні, музику. Усі хочуть побачити двадцятикілометровий фестивальний похід—від ВСГВ до стадіону ім. Леніна в Лужниках. День відкриття фестивалю дійсно був святом для всіх. Прикрашені фестивальні машини, автобуси з делегаціями прямують до стадіону. Всюди дуже людно. Москвичі зупиняють машини з делегаціями. Дружні потиски рук, і всіма мовами звучать слова: «Мир, дружба, товариші!». Як сказав француз Едмон Ленваль, директор вищого хореографічного училища, «таку маніфестацію не можна організувати. Люди прийшли, тому що хотіли цього». Москвичі настільки тепло зустрічали гостей, що це важко передати словами.

Увечері на Красній площі, по вулиці Горького, на Манежній площі, на площі Революції і всіх ближніх площах і вулицях відбувалися масові гуляння. Дружні посмішки, пісні, танці...

На вулицях на кожному кроці можна побачити серед загальної маси окремі групи; в центрі уваги москвичів хтось із гостей: сірієць, негр, ліванець, англієць, художниця з Мексіки або механік із Копенгагена, студент із Праги або молодий борець за мир із Непала. Тут угорці, німці, японці, італійці — представники молоді всього світу.

На всіх площах і в парках відбувалися міжнародні концерти. Мені дуже сподобалися виступи делегації Німецької Демократичної Республіки. У них прекрасні національні танці і пісні. Як і у нас, у НДР молодь міста допомагає збирати врожай селянам. Це молоді німці показали в танці.

Велике враження справили на мене виступи юнаків і дівчат з Латвії, Болгарії, Непала, Уругваю, Данії. Молоді уругвайці познайомили нас з національними піснями і танцями. Один із танців вони підготували самі під час поїздки на пароплаві в Москву на фестиваль. До речі, всі вони не артисти-професіонали, а робітники.

Болгарський хор виконав «Кантату про Україну» українською мовою. Буря оплесків пронеслась навколо. Важко передати словами мої почуття, коли пролунали українські слова з уст болгарів.

В одному з концертів Непала виступала дванадцятирічна дівчинка, маленька, з косичками. Її виступ зустріли дуже сердечно, їй аплодували не лише за виконання, але й просто за те, що вона така маленька учасниця фестивалю.

Після концерту ми зустрілися з членами делегації із Непала. Познайомилися. Розговорилися. Як завжди, починали з запитання: «Як вам подобається Москва?». Усі делегати з захопленням говорили про Москву і про москвичів.

2 серпня в парку Останкіно відбулися гуляння. Тисячі дівчат і юнаків зібралися на це свято. Тут все говорило про радість, дружбу, про бажання жити мирно. Тут палатки із бамбуку і китайські ліхтарі, прапори всіх країн. Колись О. С. Пушкін так і сказав: «Все флаги в гости будут к нам».

На озері, на воді, представники молоді п'яти континентів запалили костри дружби. Відбувся мітинг, а потім гуляння в парку. Безліч фейєрверків над озером. Всюди чути пісні різними мовами.

До пізнього вечора гуляла молодь.

Але Москва затихає ненадовго. Вранці знову чути незнайому мову, і знову посмішки, пісні. Особливо жвавий і веселий народ — сірійці. Де б вони не з'явилися — відразу танці, хоровод. Сірійські хлопці завжди просили дівчат-росіянок показати, як танцюють російський танок.

Грандіозним було свято на Москві-ріці. Коли спустився вечір, сотні вогнів освітили річку. Фанфари повідомили про відкриття свята. Потім легко і швидко пролетіла «Ракета», пропливли байдарки і промчались аквапланн. Тут було все: старий бог моря Нептун і русалки, лебеді і ведмежата, морські чудовиська і балерини.

5 серпня на Манежній площі відбулася багатотисячна маніфестація на захист миру, проти випробування атомної та водневої зброї.

Девізом був заклик: «Хай ніколи не повториться Хіросіма!». На мітингу виступила японська дівчина. Вона говорила з трудом, дуже тихо, але її слухали всі, затамувавши подих. Мітинг пройшов з великим піднесенням. Люди не просто говорили про мир, не просто виступали на захист миру, проти випробування атомної та водневої зброї, але вимагали миру. Говорили їх серця, серця людей, які пізнали тягар війни.

Мені ще хочеться розказати про нічний карнавал і про закриття фестивалю.

10 серпня, о 21 годині, почався карнавал в парках, на площах і вулицях Москви. У Центральному Парку Культури і Відпочинку ім. Горького на всіх естрадах виступала молодь. Всі були в карнавальних костюмах. У кого не було повного костюма, одержав карнавальний сюрприз: маску і шляпку. У зеленому театрі відбувся концерт лауреатів фестивалю.

На сцені єгипетські фермери. Вони виконують національний танець. Їх змінює майстер пантоміми з Ізраїля. Він показує дві сценки «Хірург» і «Прокурор». Потім виступає джаз Шотландії. Звернув на себе увагу англійський джаз. Їх музичні інструменти зроблені самими учасниками. З великим успіхом виступив Ансамбль уральської пісні і танцю.

У цей же час на Манежній площі карнавал вів Радж Капур. Він виконував свої пісні, звернувся до молоді російською мовою. Сюди, на Манежну площу, з'їжджалися усі переможці карнавальних конкурсів. Пізно вночі закінчилося свято.

11 серпня — день закриття фестивалю. Прекрасна погода. О 21 годині в Лужниках, на стадіоні ім. В. І. Леніна, відбулося урочисте закриття VI Всесвітнього фестивалю. Велика арена стадіону. У центрі поля емблема фестивалю — п'ять пелюсток — п'ять континентів, в центрі — глобус. На зеленому полі оркестр. Чотириста сильних, мужніх юнаків виносять знамена всіх країн і шикуються на полі. Підводяться підсумки фестивалю. Фестиваль оголошується закритим. Звучить «Гімн демократичної молоді світу». Гасне світло. На поле вибігають дівчата з яскравими факелами. Вони виконують вільні вправи під музику М. Глінки. Три сектори горять різнокольоровими вогнями.

Звучить всіма мовами: Мир, Peace, Frieden, Paix!

Останні зустрічі, гри, пісні...

Л. РИКИЧИНСЬКА,
студентка фізико-математичного факультету.

На фото вгорі: делегати прибалтійських республік в день відкриття фестивалю. Внизу: сірійські делегати в оточенні юних радянських друзів; четверта справа **Л. Рикичинська.**

Слово молодих борців за мир

Мені пощастило бути присутньою на Пленарному засіданні IV Конгресу ВФДМ. В той вечір виступали представники молоді Алжіру, Гватемали, Перу, Цейлону, Канади, Англії і інших країн. Виступаючі закликали молодь світу об'єднатися для загальної мети — боротьби за мир, проти паліїв нової світової війни, за заборону випробувань атомної і водневої зброї.

Особливо бурхливими оплесками був зустрінутий виступ представника Алжіру. Він сказав: «Те, що ми побачили в Радянському Союзі, перевершило всі наші сподівання. Ми прибули в країну нашої мрії, в країну завтрашнього дня!». І продовжував: «А в цей момент, коли я виступаю тут перед делегатами Конгресу, мій народ проливає кров в боротьбі проти французьких імперіалістів — катів і мучителів алжірського народу». Виступаючий закликав молодь світу активно підтримувати боротьбу колоніальних народів за свободу і незалежність.

Делегат Чорної Африки розповів про виключно тяжке політичне, економічне і культурне становище його народу. В країні поширена епідемія чорної віспи. Населення не одержує ніякої медичної допомоги. На 3 млн. жителів є лише одна лікарня.

Делегати від інших колоніальних країн також говорили про безправне становище своїх народів і закликали молодь всього світу згуртуватися в боротьбі проти імперіалізму, за національну незалежність всіх народів.

IV Конгрес послужив новим серйозним кроком на шляху об'єднання сил молоді всіх континентів. Конгрес успішно закінчив свою роботу, і прийняті ним рішення будуть сприяти зміцненню Всесвітньої Федерації Демократичної Молоді.

К. ШАБАТІНА.
викладач кафедри іноземних мов.

ЄДНІСТЬ МОЛОДИХ СЕРДЕЦЬ

IV Конгрес ВФДМ, що відбувся нещодавно в Києві, привернув до себе увагу всієї демократичної молоді світу і, звичайно, особливо зацікавив молодих киян, які прийняли у своєму місті посланців миру і дружби. Численні юрби київської молоді зустрічали делегатів на вокзалі, тримали «в облозі» готель «Україна», де розмістилися гості, і сільськогосподарську виставку, де відбувались засідання Конгресу.

Мені вдалося побувати лише на одному, заключному засіданні Конгресу. Крім цього, я зустрічалась з делегатами під час недільної вилазки у Старосілля і на вечорі-зустрічі у Зеленому театрі. Звичайно, певні враження у мене склались, хоч вони уривчасті і дуже неповні.

Мені, як і багатьом киянам, надзвичайно перешкоджало під час зустрічей з делегатами незнання іноземних мов. Було просто соромно перед нашими гостями, адже майже всі вони, одержавши вищу освіту, вільно володіють однією-двома іноземними мовами, а ми, на превеликий сором, не можемо скласти кількох фраз. І, мабуть, не одиндва, а всі, хто дивився на цих привітних людей і не міг вступити з ними в розмову, дали собі слово обов'язково вивчити хоча б одну іноземну мову.

Незнання мов обмежувало до краю тематику наших розмов з делегатами. Напевне, найчастіше їм ставили питання: «Як Вам подобається Київ?». Міміка і жестикуляція не залишали сумніву в тому, що делегати в захопленні від нашого чудового міста. І це не було просто компліментом чемних гостей. Київ, дійсно, не міг не сподобатись. Він був особливо прекрасний в ці дні. Буйна зелень дерев купається в проміннях сонця, на фоні яскравої зелені грають всіма кольорами райдуги прапори, прапорці, вимпели всіх країн світу, на чистих, акуратних вулицях пломеніють квіти, грають фонтани, з гарненьких пластмасово-скляних кіосків то розносяться пахощі квітів, то пливе аромат фруктів і овочів. А ввечері місто іскрилось у вогнях святкової ілюмінації і всі вулиці заповнювались веселою, співучою молоддю. І самі кияни милувалися рідним, давно знайомим до дрібниць містом, а гості наші виявляли найпалкіші ознаки захоплення. Вони захоплювалися красою нових будинків і старовинних пам'ятників, вони називали місто суцільним парком і квітником. Оскільки слів невистачало, ступінь захоплення звичайно виражався у посиленій жестикуляції і численних повтореннях слів: «Київ — о-о-о, карашо!».

Делегатам сподобалось і те місце, де відбувались засідання Конгресу. Територія і приміщення республіканської сільськогосподарської виставки, надані у розпорядження Конгресу, були прибрані з великим смаком — у стилі діловому, без зайвої показності, просто і елегантно. Квіти, зелень, фонтани, білі стрункі павільйони, скрізь ідеальна чистота, свіже повітря з навколишніх полів, іноді хвиля смолистих пахощів з недалекого Голосіївського лісу — обстановка для роботи Конгресу справді сприятлива і приємна. І про вдалий вибір міста і місця для засідань делегати неодноразово говорили і в офіційних виступах, і в дружніх бесідах.

Я хотіла б сказати про найсильніше враження, яке залишилось у мене після всіх зустрічей з делегатами. Це враження від тієї всепроникаючої атмосфери доброзичливості, сердечності, щирості, в якій делегати перебували весь час — і під час офіційних виступів у залі засідань, і під час кількахвилинних бесід у кулуарах, і під час випадкових зустрічей на вулицях міста, на пляжі, в автобусах, на гулянні.

Серед делегатів конгресу, і особливо серед спостерігачів, були люди різних політичних переконань, вірувань, але це ніяк не перешкоджало діловій і дружній атмосфері роботи Конгресу, не позначалось на теплих відносинах між делегатами. І дивлячись на ці усміхнені або зосереджено серйозні обличчя, на цей цвіт демократичної молоді світу, ніяк не вірилось, що в цей самий час десь на Кіпрі молодий англійський солдат може вдарити такого ж молодого кіпріота, а в Алжірі молодий француз може вбивати таких же молодих алжірців. Саме тут, на Конгресі, серед поваги, доброзичливості, взаємної симпатії (що виявлялись з найбільшою безпосередністю і щирістю, яку тільки можна собі уявити), думка про вбивство, насильство здавалась особливо дикою. Хіба ж можна сумістити юність і жорстокість, молодість і вбивство, насильство? Чому тут, на Конгресі, англієць дружньо розмовляє з неграми, а в Омані такі ж молоді англійці знаходять для розмов лише одну мову — вогнепальну зброю? Це не повинно бути так! — одностайною була думка демократичної молоді.

І вірилось, що ніколи, ніколи кожен з тих, що зустрілись в залі Конгресу, не стане у ряди агресорів, а вирве зброю з рук тих, хто націлився у беззахисного і слабкого! Лозунг «Мир і дружба!» звучав скрізь на Конгресі — він завершував полум'яні виступи делегатів, а іноді це були єдині всім зрозумілі слова, якими в супроводі найщиріших посмішок і наймічніших потисків рук обмінювались делегати Конгресу і гості.

Мені ніколи не забути останніх хвилин заключного засідання, коли в залі лунало одностайне «ура!», різними мовами гримів «Гімн демократичної молоді», скандувались слова «Мир і дружба», коли усі квіти, піднесені гостям, злетіли у повітря, і під склепінням залу забушував фейєрверк живих квітів, обсипаючи білі, жовті, чорні, смагляві обличчя дощем різнобарвних пахучих пелюсток! Посмішки, потиски рук, слова привіту і дружби на всіх мовах, сяючі очі — і квіти, квіти, квіти... Так було на Конгресі ВФДМ. Так мусить бути завжди.

І так буде!

Р. ГОРБОВЕЦЬ.

Н а ф о т о: делегати IV Конгресу ВФДМ — представники Франції — в гостях у піонерів.

Думки, думки...

Ліричний фейлетон

Промайнув серпень — чудовий київський серпень в зелені, в квітах, теплий, спокійний...

В четвертий раз у своєму житті підхожу я в цю пору до нашого інституту. І кожного разу оволодівають мною новорічні думки.

— Дозвольте! — вигукне здивований читач.— Але ж чому влітку новорічні думки? Не дивуйтеся: саме новорічні думки про н о в и й у ч б о в и й р і к.

Три роки тому я майже так само стояв у вестибюлі КДПІ. Повз мене проходило багато юнаків і дівчат, і хоч природа не обділила мене зростом, я почував себе маленьким. Зовсім маленьким, майже непомітним. Мабуть, це почуття було від того, що я не знав нікого і ніхто не знав мене. Це було почуття самотності...

Тепер я йшов по коридорах і всюди зустрічав знайомі обличчя, потискав руки друзів і подруг, і мені навіть не вірилось, що з тих пам'ятних днів пройшло лише три роки.

Здається, так давно були перші лекції, перші лабораторні роботи, перші... Так, тоді все було «перше», все було нове, незвичайне, цікаве. Багато змінилось з того часу, і великі ці зміни. Лише три роки тому в мене не було знайомих, а зараз багатьох знайомих... таки нема — хто інститут закінчив, кого виключили за систематичну неуспішність... Лише три роки тому, на першому курсі, майже в розпач впадали ті, хто не одержав заліка з першого разу, а нині ці ж студенти посміхаються після п'яти невдач і кажуть: «У мене **всю жизнь** шостий раз щасливий».

Лише три роки тому почали говорити про створення естрадного оркестру. І вже в 1957 р. профком придбав акордеон, і... щоправда, оркестру не вийшло, але естрадний ансамбль все ж таки існує і грає.

Не було три роки тому їдальні в інституті, а зараз є. Хороша їдальня, і коли в кабінеті методики фізики вікна відчинені, то зовсім працювати неможливо — такі пахощі несуться сюди з їдальні.

Але є речі і незмінні. Кажуть, все тече, все міняється. Особисто я не вірю. Яскраво пам'ятаю, як хвилювалися ми два з половиною роки тому, сидячи перед дверима 24-ої аудиторії, за якими Яків Володимирович Хромой приймав перший в нашому житті інститутський екзамен. Пройшло багато часу, склали ми багато екзаменів... і так само хвилювалися цього літа перед дверима 21-ої аудиторії, де ми складали Вадиму Михайловичу Коновалову екзамен з теоретичної механіки.

І так само, як і в 1954 р., мовчить інститутський радіовузол. І так само, як і в 1954 р., ледь дише літстудія. Ледь дише і мало пише. І так само, як і в 1954 р., йдуть розмови про те, як оживити нашу самодіяльність, і так само далі розмов справа не йде. І так само червоніє інститутський «Червоний Хрест» за своє убоге і непомітне існування...

Багато, дуже багато ще треба нам зробити. І тому хочеться сказати першокурсникам: швидше знайомтеся, швидше включайтеся в роботу, будьте справжніми хазяями в своєму домі — в Київському педінституті ім. Горького.

Н. БАСОВСЬКИЙ,
студ. IV курсу фізико-математичного факультету.

Дезорієнтуюча стаття

В газеті «За педагогічні кадри» від 14/VI 1957 р. було вміщено статтю члена кафедри педагогіки доц. М. П. Задесенця під назвою «Про педагогічний такт».

Як видно із змісту цієї статті, автор мав на увазі дати певні поради нашим випускникам в цьому важливому педагогічному питанні. Але, на жаль, автор не тільки не допоміг випускникам, а, навпаки, дезорієнтував їх у правильному розумінні суті педагогічного такту. Так, наприклад, автор у тактовності учителя найголовнішим вважає «почуття учня в самому собі» (?), зовсім відкидає певну систему покарань, рекомендує учителю бути поблажливим, висловлювати перед учнем свої вагання та ін.

Кафедра педагогіки на своєму засіданні 1 липня цього року, проаналізувавши статтю доц. Задесенця, рішуче відкинула твердження автора, як помилкові і педагогічно невиправдані.

Про цю ухвалу кафедра просить редакцію сповістити своїх читачів.

С. ЛІТВІНОВ,
зав. кафедрою педагогіки.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Редакція приєднується до рішення кафедри педагогіки і вважає вміщення на сторінках газети статті доцента М. П. Задесенця «Про педагогічний такт» помилкою. Надалі статті теоретичного характеру будуть друкуватися в газеті після розгляду їх відповідними кафедрами.

Редактор І. КРУК.

МОЛОДІ ПОЧАТКУЮЧІ ПОЕТИ, ПРОЗАЇКИ, ДРАМАТУРГИ!

На честь 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції дирекція Київського Державного Педагогічного Інституту ім. Горького та літературна студія оголошують конкурс на

КРАЩИЙ ХУДОЖНІЙ ТВІР

(вірш, поема, оповідання, нарис, п'єса-одноактівка і ін.).

Умови конкурсу.

Тематика творів необмежена, але бажано, щоб у них відображалось навчання, праця, спорт, відпочинок, дружба, кохання студентської молоді.

Твори повинні бути надруковані на машинці (у двох примірниках) і надіслані на адресу редакції газети «За педагогічні кадри» з написом: «На конкурс».

Термін подачі матеріалів — 1 жовтня 1957 р.

За кращі художні твори встановлено такі премії:

одна перша	— 250 крб.
одна друга	— 150 крб.
одна третя	— 100 крб.

Кращі твори, представлені на конкурс, будуть надруковані в газеті «За педагогічні кадри» і рекомендовані в республіканські органи преси.

ЖЮРІ КОНКУРСУ.

БФ 14464. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друкарня КДПІ, Франка, 44. Зам. 820—1000.